

Cultura i Espectacles

Festival Grec 2021

El Grup Acrobàtic de Tànger presenta un nou espectacle al Grec: 'FIQ' ('Desperta't') ■ HASSAN-HAJAJ

La cinquena temporada de Cesc Casadesús en la direcció completa el mapamundi i recupera espectacles d'Amèrica Llatina ajornats per la Covid

El Grec escolta Àfrica

Jordi Bordes
BARCELONA

Aquesta nit (22 h) l'Amfiteatre Grec inaugura oficialment el festival d'estiu de Barcelona. És una edició que arriba amb la satisfacció d'haver aconseguit celebrar la de l'any passat, en plena pandèmia i amb una rigorositat en accessos per evitar contagis (#laculturaéssegura). Hi ha un aforament major (del 30% es passa al 70%) però continua sent complex el protocol per aconseguir visats i, sobretot,

per complir les condicions imposades de tots els països sobre el risc de contagi. Tot i que ahir es va aixecar l'obligatorietat de les mascaretes a l'aire lliure, caldrà mantenir-la si no hi ha suficient distància en els jardins i, sobretot, en les platees, també en la de l'amfiteatre, admetia fa uns dies el director artístic Cesc Casadesús, si és que no hi ha contraordre del Procicat. L'espectacle d'inauguració és l'adaptació de *Carrer Robadors* i es podrà veure (només fins dimarts) al Grec. Pos-

teriorment, farà una breu temporada al setembre al Romea. La setmana passada, els actors d'origen àrab agraien l'escolta de

La programació d'enguany té l'assessorament d'artistes de procedència africana

tota la companyia per aixecar aquesta aventura d'un jove que surt de casa, a Tànger, i acaba arribant per la voluntat del destí a Barcelona. Tot el festival s'ha fet mirant d'integrar i de corresponsabilitzar els afrodescendents. Tot i la proximitat amb el continent africà, es percep que queda pendent molta escolta i empatia amb Àfrica.

En la cinquena edició del Grec de Cesc Casadesús com a director artístic es completa el mapamundi que s'havia iniciat el

2017 a la Mediterrània. No serà aquesta l'última edició de Casadesús en la direcció artística del Grec. Fa unes setmanes, en la presentació d'aquesta edició, es va avançar que se li prorrogarà fins a finalitzar el mandat del govern municipal actual. De fet, és una decisió que han pres bona part d'ajuntaments amb els seus respectius festivals estratègics, ja que molts han hagut d'anul·lar o modificar notablement el de l'edició de l'any 2020.

Casadesús ha previst

diferents perfils d'espectacles que integrin part de tradició amb modernitat. I, fins i tot, que miri de relacionar artistes africans amb grups d'actors o de corals catalanes, per fer més eficient el diàleg (i l'escolta) entre les dues vessants de la Mediterrània. Paral·lelament al cartell oficial del Grec, també s'ha donat cabuda als artistes, residents a Barcelona, a través de diferents programes com poden ser les actuacions a l'escenari de la plaça Margarida Xirgu. I és que aquest any, la

L'APUNT #FreeBritney

Guillem Vidal

Britney Spears ja no aguanta més i, dimecres, va comparèixer davant un tribunal per demanar que es posi fi a la tutela que el seu pare exerceix sobre ella d'ençà que, fa tretze anys, un jutge va declarar-la "incapacitada" per prendre decisions, algunes de les quals tan simples com fer-se la manicura o tallar-se els cabells. "Estic en xoc i traumatitzada; només vull recuperar la

meva vida", va dir la cantant, a qui inclús se li impedeix, segons va denunciar, treure's un DIU per poder tenir més fills. El testimoni ha reactivat amb força la campanya *Free Britney* ('Allibereu la Britney') i ha fet que es torni a parlar d'una figura amb, probablement, més incidència de la que ens imaginem en l'univers -ple de falsedats- del pop: la dels pares abusius.

plaça anirà alternant les cuines de restaurants dels locals del Poble-sec -l'any passat també acollien puntualment els espectadors de Montjuïc, que no tenien opció de sopar ni fer un refresc abans o després de les funcions- i amenitzant-la amb actuacions.

Germaine Acogny acaba de ser reconeguda amb el Lleó d'Or de la Biennial de Venècia. Amb el dramaturg alemany Mikael Serre descobreixen a *À un endroit du debut* (28 i 29 de juliol, Mercat de les Flors) que la identitat és més un viatge, que no pas una finalitat. Gergory Maqoma és el principal exponent de la dansa contemporània sud-africana. Amb el Cor Jove de l'Orfeó Català (18 i 19 de juliol) reflexiona sobre les conseqüències de les polítiques colonials.

Hi ha debuts com Nacera Belaza, i artistes que tornen, com el grup d'acròbates de Tànger

De Burkina Faso destaca el treball d'Olise Sankara, que prova d'advertir del perill de la paraula. Basada en els poemes d'Aimé Césaire que reben la rèplica sincera dels intèrprets catalans mostren a *La Gleva* (del 14 al 25 de juliol) quina és la força d'un discurs i com pot provocar fins i tot l'assassinat del president de Burkina Faso considerat el Che Guevara africà, el 1987, Thomas Sankara (germà de la dramaturga i directora).

Mohamed El Khatib, dramaturg àrab, presenta dos treballs al Lliure: *Fimír en beauté* (6 i 7 de juliol) i *C'est la vie* (9 i 10 de juliol). D'Algèria, Nacera Belaza presenta el programa doble *La nuit + Sur le fil* (21 i 22 de juliol) a La Caldera. A l'amfiteatre, tornen els acròbates de Tànger (9 i 10 de juliol). Des del 2008 en són assidus. ■

Atenes i la Mediterrània 2017

Torna Dimitris Papaioannou i Jan Lauwers

Aquest 2021 torna el director Dimitris Papaioannou. L'artista grec va sorprendre en l'edició del 2017 (la que es va dedicar a Atenes, com a capital de la Mediterrània) amb *The great tamer*. Papaioannou és artista plàstic, i també dramaturg, director i intèrpret. Ara, en aquesta nova peça de teatre visual i físic, *Transverse orientation*, fa una reflexió sobre la condició humana i com la tradició ha anat bastint les civilitzacions.

També repeteix a la cartellera barcelonina Jan Lauwers. Ho fa per comandar un repartiment català a *Billy's violence*, al TNC. Tria el pare del teatre europeu, William Shakespeare, relacionant una desena de títols de l'autor de The Globe per revisar la cultura occidental. Si Grècia és el bressol del Mediterrani, la Roma de Romeo Castellucci és la llavor de la cultura catòlica. Aquest director col·labora amb Angélica Lidell (que l'any passat ja va entusiasmar amb *Scarlet letter*) en el nou muntatge

'Transverse orientation' ■ J. MOMMERT

d'Atra Bilis Teatro: *Liebestod*. La dramaturga i actriu pren la imatge del final de *Tristany i Isolda* per vincular-ho al creador de la taumàquia moderna; Pasmó de Triana. I amb el somni de Belmonte de viatjar a l'Àfrica per caçar lleons.

El Pacífic, 2019

Un detall del muntatge 'Samsó', dirigit per Brett Bailey ■ NARDUS ENGELBRECH

Sense exemples però sempre colonialisme

No hem sabut trobar cap artista vingut del Pacífic en aquest Grec del 2021, o que doni veu a aquelles civilitzacions. De totes maneres, hi ha latent en molts muntatges la reflexió sobre el colonialisme, que ha afectat en la història de tots els territoris excepte Europa (que en va ser la principal colonitzadora). Des de Sud-àfrica, per exemple, la companyia Third World Bunfight relaciona les cites bíbliques de *Samsó* (18 i 19 de juliol) en un paisatge contemporani de violència. Carregat de referents de la cultura africana, el muntatge (que també es veurà al Festival d'Avinyó) planteja un quadre entre la distopia i el mirall revelador.

Connexions Latinoamericanes, 2020

Isabel Allende de la mà de Carme Portaceli

Oumara Portuondo s'havia consagrat que vindria el 2020, si o sí, a celebrar els seus 90 anys al Grec. Va ser impossible, finalment per culpa de la pandèmia. Ara, arriba el 28 de juliol, és un dels caps de cartell que va caure l'any passat. Enguany l'acompanyarà Cimafunk, una de les veus més joves i renovadores de la música cubana actual (6 de juliol).

També l'adaptació de *La casa de los espíritus*, d'Isabel Allende que Carme Portaceli ha transformat en un monumental muntatge de més de tres hores. La peça es representarà el 18 i 19 de juliol a l'Amfiteatre. L'obra ja ha fet una celebrada temporada a Madrid (estava prevista l'estrena a Barcelona i, posteriorment, temporada al Teatro Español). També és el cas de *Pedro Páramo*, que ara es veurà al Romea (de l'1 de juliol al 8 d'agost): Mario Gas adapta la novel·la de realisme màgic de Juan Rulfo. O la temporada d'*Una galaxia de lucièrnagas*, d'Aina Tur inspirada en uns fets reals que va viure de cooperant a Amèrica Llatina. Fa temporada al Maldà del 30 de juny al 25 de juliol.

Laida Azkona i Txalo Toloza, que van estrenar el seu *Teatro Amazonas* l'any passat, ara proposen *La col·lecció: pequeña caja de herramientas*, una intrigant proposta el 21 i 22 de juliol prevista per representar al domicili propi. Per úl-

La Ruta de la Seda, 2018

La Filmoteca projecta el 'Mahabharata' de Brook

La segona edició de Cesc Casadesús seguia la ruta de la Seda, fins a Singapur. Enguany, aprofitant el que podria ser la darrera posada en escena del savi i sensible director Peter Brook (*The tempest*, del 2 al 4 de juliol al Lliure), s'aprofita per fer un cicle a la Filmoteca de Catalunya. Destaca la versió cinematogràfica (i reduïda) d'una posada en escena reveladora per a molts dels espectadors que la van veure íntegra: *Mahabharata*. Peter Brook és un director que va quedar fascinat per la cultura africana com es pot recordar de muntatges com *Tierno Bokar* (2004). El cicle de la Filmoteca recorda altres versions històriques gravades com *Marat/Sade*, *Moderato cantabile* i *Lord of the flies* (*El senyor de les mosques*).

'Mahabharata' ■ GREC

Un instant de 'La casa de los espíritus', dirigit per Portaceli ■ JESÚS UGALDE

tima, la directora Silvia Ferrando (directora de *Los bancos regalan sandwicheras y chorizos* i *Armas de construcción masiva*, amb José i sus hermanas) explora a *Hernán Cortés se escribe con Ñ* fins a quin punt som conscients del passat colonial i com ens afecta. En aquest sentit funciona de díptic del *Dale recuerdos* (CCCB 22 al 24 de juliol) de Didier Ruiz que elabora amb immigrants vinguts fa anys a Barcelona.